

I N D E X

inter socios diuiditur. cap. 11. num. 12.
 Diuisio lucri, & capitalis quomodo fieri
 debeat secundum Armillam, c. 11. n. 13.
 Diuisio facienda est arbitrio boni viri,
 quando capitale æquale non fuit, c. 11.
 n. 24.
 Diuisio an fiat in capita quando vnus ex
 fratribus socialiter viuentibus filios ha-
 bet laboratores, itaut maiorem lucri
 partem habeat iste, quam alter. cap. 11.
 n. 27. 28. & 30.
 Diuisio quomodo facienda sit inter fra-
 tres mortuo patre quorum vnus multa
 lucrabatur, alter nihil, c. 11. n. 27.
 Diuisio fructuum perceptorum & re con-
 ducta quomodo fiat, c. 11. n. 36.
 Diuisio lucri facti cum bobus communi-
 bus quomodo fieri debeat, c. 11. n. 38.
 Diuisio quomodo facienda sit in quæstis
 per fratrem cum pecunia patris, ca. 11.
 n. 40.
 Diuisio, vel communicatio capitalis de
 consuetudine non fit, c. 11. n. 60.
 Diuisio fructuum qualiter facienda sit,
 quando plures sunt socij, vel fratres,
 quorum vnus separatim ponit lucra
 alij vero agros laborant, c. 11. n. 61.
 Diuisio damni, & lucri æquales non fit
 quando alter sociorum societati renun-
 ciaret malitiosè, c. 11. n. 62.
 Diuisio lucri fit arbitrio boni viri confide-
 rata quantitate pecunia, & industria al-
 terius, c. 11. n. 44.
 Diuisio in recipiunt labor, & pecunia,
 c. 11. n. 37.
 Diuisione facta damnum euictionis com-
 mune est inter fratres, vel socios, cap. 9.
 n. 30.
 Diuisio siue à partibus facta, siue à iudice
 habet vim permutationis, c. 9. n. 31.
 Diuisio si facta sit in iudicio per iudicem,
 an frater debeat euictionem præstare,
 c. 9. n. 32. & 33.
 Diuisionis tempore si frater, vel socius re-
 alienam scienter ei assignatam re cepe-
 rit, de euictione non tenetur, c. 9. n. 34.
 Diuisio quando facta fuit per testatorem,
 nemo de euictione tenetur, c. 9. n. 35.
 Diuisionis tempore non imputat in suam
 partem frater damnum, quod viuo pa-
 tre in bonis paternis dedit, cap. 9. nu-
 mero 36.

Diuisionis tempore non tenetur frater
 conferre fructus bonorum heredita-
 riorum, quos percepit ex permisso pa-
 tris, c. 9. n. 37.
 Diuisio cum sit inter fratres, an habeatur
 ratio maioris impensæ ab altero eorum
 factæ, c. 8. n. 56.
 Diuisionis tempore, expensæ factæ à pa-
 tre pro emendis vestibus vxori vnus
 ex filijs, imputantur in partem illius, si
 velles pretiosæ sint, secus si viles, ca. 8.
 n. 66.
 Diuisa si non fuerint bona societatis mor-
 tuo socio, censetur renouata societas in
 hæredem, c. 6. n. 35.
 Diuisio Pascuorum quomodo fieri debeat,
 c. 6. n. 44.
 Diuisioni præscribi non potest spatium
 annorum, & vltra, si fratres, siue socij
 per illud tempus in communiõne ste-
 terunt, c. 7. n. 14.
 Diuisioni socius, & hæres numquam po-
 test præscribere, c. 7. n. 15.
 Diuisio viae & claustrij quomodo faciendi
 inter fratres, Per de Perultra. de duo-
 bus fratribus, par. 1. q. 2. & 23.
 Doctoratus impensæ vnus ex filijs socio-
 rum omnium bonorum de commun-
 fieri debent, c. 8. n. 6.
 Doctoratus expensæ, quas pater fecit pro
 vno filio, non conferuntur, c. 8. n. 13.
 Doctor legens communicat socio omnia
 bonorum stipendia, quæ de publico ha-
 bet, c. 10. n. 4.
 Doctoratus filij vnus ex socijs omnium
 bonorum expensæ fieri non debeat de
 communi, sed de parte tantum patris
 Doctoris, c. 8. n. 9.
 Dolo inest fraus, c. 4. n. 5.
 Dolus lata & leuis culpa venit in con-
 tractibus, qui gratia vtriusque celebra-
 tur, c. 4. n. 3.
 Dolus est omnis fraus, non è contra, ca.
 n. 6.
 Dolo equiparatur lata culpa in contra-
 ctibus, secus in delictis, capite 4. nume-
 ro 8.
 Dolus, & culpa non præsumitur in socio,
 qui consuetum facit, capite 4. nume-
 ro 27.
 Dolus cum dolo, & culpa cum culpa so-
 cij compensantur, c. 4. n. 28.

Dolus

I N D E X

Dolus debet probari per allegantem illū,
 alias socius de dolo non tenetur, cap. 4.
 n. 29.
 Dolus regulariter nunquam præsumitur,
 c. 4. n. 30.
 Dolus quid, & quotuplex sit, quomodo
 probetur, & an in dubio præsumatur.
 Remissiuè, c. 4. n. 41.
 Dolus venit in actione pro socio, etiam an-
 te finitam societatem, c. 12. n. 27.
 Dolum, qui commisit totum sentire debet
 damnum, c. 9. n. 63.
 Dolum præstat socius, c. 9. n. 65.
 Dolus semper inest furi, capite 9. nume-
 ro 45.
 Dolo malo si rem communem amouit
 socius furti tenetur, c. 12. n. 13.
 Domesticum furtum an punibile sit, c. 9.
 n. 42. & 43.
 Dominium in societate omnium bonorū
 transfertur, c. 2. n. 14.
 Dominium rerum immobilium, non po-
 test minor in alium transferre absque
 iudicis decreto, c. 2. n. 15.
 Dominium parietis communis acquiritur
 per socium, si alter infra quatuor men-
 ses non soluit partem expensarum fa-
 ctarum in refectione illius, ca. 8. nume-
 ro 31.
 Dominium an sibi soli querant, qui pro-
 prio nomine aliquid emit, & an tenea-
 tur alteri communicare emptum, si de
 pecunia communi emerit, cap. 10. n. 91.
 & 92.
 Dominus, & colonus socij inter se dicun-
 tur, c. 2. n. 16.
 Dominus, & colonus tacitè inter se socie-
 tatem contrahere possunt, c. 2. nume-
 ro 17.
 Dominus non potest exigere à Colono par-
 tuario vltra quam facere potest, secus à
 Colono, qui nummis colit, c. 12. n. 16.
 Dominus siue locator fundi expensas in-
 tegras soluere tenetur, si ad perpetuam
 vtilitatem fiunt, c. 8. n. 35.
 Domus communis licet per delictū vnus
 sit destruenda, tamen damnum propriū
 debet esse delinquentis, c. 9. n. 102. 103.
 & 104.
 Domus conducta quando est combusta, &
 nescitur cuius culpa, damnum commu-
 ne erit inter socios, cap. 9. num. 23.

Domus combustio adscribitur casui for-
 tuito, c. 9. n. 24.
 Donare videtur lucri, quæ quis commu-
 nicat, si societas ibi contracta non intel-
 ligitur, c. 2. n. 43.
 Donatio præsumitur in fratre dotante fi-
 liam fratris, c. 8. n. 5.
 Donata præsumitur in dubio pecunia cō-
 sumpta pro alimentis familiae commu-
 nis, c. 8. n. 25.
 Donare tacitè videtur pater permittens
 filium percipere fructus bonorum hæ-
 reditariorum, c. 9. n. 37.
 Donare videtur pater filio vsum fructuum
 aduentitiorum, si permittit filium per-
 cipere fructum illorum bonorum, c. 10.
 n. 35.
 Donatum à patre, frater conferre non te-
 netur fratribus, c. 10. n. 36.
 Donationis titulo quæstra non communi-
 cantur inter socios, qui non sint socij
 omnium bonorum, c. 10. n. 72.
 Donatio facilius præsumitur in modicis,
 quam in magnis, c. 8. n. 49.
 Donare præsumuntur fratres suas partes
 quando altero fratri socio septem do-
 tanti de communibus bonis non con-
 tradicunt, c. 8. n. 54.
 Donatio inter coniuges constante matri-
 monio regulariter non valet, cap. 8.
 num. 55.
 Donatio præsumitur non ex sola consan-
 guinitate, sed ex consanguinitate, &
 taciturnitate, c. 8. n. 57.
 Donare videtur modicas expensas socius
 singularis, & frater vna simpliciter vi-
 uens cum fratre, c. 8. n. 64.
 Donare non potest minor, c. 8. n. 65.
 Donum à Principe datum, vel ab alio, so-
 cius communicare non tenetur, c. 10.
 num. 129.
 Donum communicari debet consocio si
 fuit factum contemplatione societatis,
 c. 10. n. 130.
 Donum quomodo cognoscatur an con-
 templatione societatis datum fuerit, ca.
 10. n. 130.
 Dos non restituitur de communi nisi pro-
 batum fuerit à fratri, vel socio in vili-
 tatem communem conuersam esse, c. 5.
 n. 11.
 Dos in diuisione non venit, sed ante om-
 nia

nia detrahatur de communi per fratrem, vel socium, qui onera matrimonij sustinuit. c. 5. n. 12.

Dos ante omnia detrahi debet de communi absque alia probatione, quod ipsa in rem communem versa sit, quando agitur de dote fratris minoris natu, hanc enim praesumitur, recipisse frater maior. cap. . . n. 13.

Dos uxoris vnus socij retinetur in communi, c. 8. n. 26.

Dos, & dotium fructus an inter fratres, & socios communicentur, c. 10. num. 24. & 25.

Dos finita societate non venit in diuisione, sed detrahatur ante omnia per sustententem onera matrimonij, c. 10. numero 26.

Dos ibi debet esse vbi sunt onera matrimonij, quia pro ipsis oneribus deseruit. c. 10. n. 28.

Dotem filij pater praesumitur recepisse, c. 5. n. 14.

Dotatur filia vnus ex socijs omnium bonorum, siue sint fratres, siue extranei, de communibus bonis, c. 8. n. 3.

Dotis partem, quae ex bonis communibus data fuit filiae consocij, non potest socius omnium bonorum diuisionis tempore repetere a socio, c. 8. n. 4.

Dotante fratre filium fratris, praesumitur donatio, c. 8. n. 5.

Dotis lucrum a socio proueniens, communicatur socijs omnium bonorum, c. 10. n. 28.

Dotis lucrum an frater communicare debeat alijs fratribus, qui non sint socij omnium bonorum, c. 10. n. 29.

Dotis partem, quam viuo patre lucratur frater per mortem uxoris, ex vi statuti, an communicare debeat alijs fratribus, qui socij non sint omnium bonorum, c. 10. n. 30. 31.

Dotis lucratur frater cum effectu, etiam viuento patre, quando ipse solus onera matrimonij sustinuerit, & consequenter non communicat fratribus, c. 10. n. 32.

Dotis lucrum factum patre mortuo, non communicat frater, qui socius sit rei particularis, sed sibi est praecipuum, cap. 10. n. 37.

Dotes quanam communicentur secun-

dum Ferrar. capite 10. numero 39.

Dotandi vnus an ad patrem, vel ad omnes socios omnium bonorum pertineat, c. 8. n. 52. vsque ad 59.

Dotis fauore fratres non contradicentes donare suas partes, videntur vepre quando de communi alter frater socius eam dotat. c. 8. n. 54.

Dotari de bonis communibus, filiam frater patiens, secundum Cortam videtur hoc facere animo repetendi, cap. 8. numero 58.

Electa vna actione, aliae quae competunt tolluntur, cap. 12. n. 9. & 10.

Electio facta diuisione ad quem spectat, Oinot. inst. lib. 4. de act. §. quaedam actiones, vers. de act. fa. et c. num. 59 cum seque.

Elegit certam personam, qui societatem contraxit, c. 7. n. 11.

Eleemosyna recepta pro iurando in monasterium, an soror videatur tacite renunciasse hereditati paternae. capite 6. n. 19.

Eleemosyna recepta pro intrando in monasterium an dicatur dos, c. 6. n. 20.

Eleemosyna quando de communi erogari possint, c. 8. n. 47.

Eleemosyna non debent fieri de alieno, & ideo in dubio praesumuntur pro proprio comodo factae, cap. 8. n. 48.

Eleemosyna factae per socium, vel pauperibus, vel puellis, vel ecclesijs, corpori societatis non imputantur, cap. 8. numero 41.

Emancipatus patri aliquid surripiens tenetur erga patrem, & erga haeredes actiones pro socio, c. 9. n. 39.

Ementes clam possessionem tacite videntur renunciare societati, c. 11. n. 66.

Emens aliquid frater socius omnium bonorum, secreto & nomine proprio, an communicare debeat empti, c. 10. n. 6. & 7.

Emens aliquid nomine communi, de communi pecunia, in dubio emisse praesumitur, c. 10. n. 88.

Emens aliquid proprio nomine an tenetur alteri emptum communicare, si de pecunia communi emerit, & an sibi soli

soliquerat dominium, cap. 10. num. 91. & 92.

Emens rem antequam actione pro socio conueniatur, vt eam communicet, illam legare potest, vel vendere, c. 10. n. 96.

Emisse quis praesumitur nomine proprio, c. 10. n. 83.

Emisse nomine proprio, vel communi quomodo cognoscatur, c. 10. n. 84.

Emisse rem de propria pecunia, quis in dubio praesumitur, c. 10. n. 86.

Emisse quis praesumitur de propria pecunia, licet nomine communi emerit, c. 10. n. 90.

Emptum a fratre proprio nomine manente societate, communicare debet fratri, c. 2. n. 23.

Emptum manente societate, emptum praesumitur de pecunia communi, cap. 2. n. 24.

Emptum nomine communi, & de communi pecunia commune esse debet, cap. 8. n. 10.

Emptum communicare tenetur, socius omnium bonorum, c. 10. n. 5.

Emptum a socio particulari nomine communi, etiam extra rem societatis, communicari debet consocio, emptionem ratificante, c. 10. n. 14.

Emptum a socio, qui non sit socius omnium bonorum, non communicatur alijs, cap. 10. n. 76.

Emptum feudum a fratre, qui non sit socius omnium bonorum, an alteri communicari debeat, c. 10. n. 79. & 80.

Emptum a socio vniuersorum, quae ex quaestu descendunt, an communicari debeat, c. 10. n. 81.

Emptum an communicetur, quando commune nomine emitur, c. 10. n. 82.

Emptum de propria pecunia nemo communicare tenetur, c. 10. n. 87.

Emptum nomine proprio communicari debet si positum fuit a socio emptore in aestimo communi, c. 10. n. 93.

Emptum a tutore cum pecunia minoris, communicatur cum minore, licet tutor proprio nomine emisset, c. 10. n. 94.

Emptum ab extraneo cum pecunia minoris nomine proprio an communicari debeat cum minore, c. 10. n. 94.

Emptum quibus casibus communicari

debeat consocij, capite 10. num. 95.

Emptum aequaliter diuidere debent in capita fratres, vel patruj, & nepotes socialiter viuentes, c. 11. n. 22.

Episcopus potest socium, qui lacratum fuerit partem usurarum cogere ad restituendum, c. 9. n. 99.

Equiparatorum idem est iudicium, cap. 3. n. 15.

Equiparatorum si duo reperiuntur a lege, disposita in vno censentur disposita in alio, c. 3. n. 16.

Error intolerabilis in diuisione reformari potest, Bal. in l. maioribus. C. comm. vtri. iud. quem refert, & sequitur, Pet. de Peral. tract. de duob. frat. par. prin. 11 q. 18. vbi etiam limitat.

Estimationem, & pretium recipere possunt operae, c. 11. n. 35.

Estimationem rerum furatarum, sur restituere tenetur si res furatae non extant, c. 9. n. 41.

Estimatio an faciat emptionem in contractibus non ordinatis ad dominium, c. 9. n. 92. & 93.

Euictio an praestanda sit per fratrem quando diuisio facta esset in iudicio per iudicem, c. 9. n. 32. & 33.

Euictionem non praestat frater, & socius quando tempore diuisionis rem alienam scienter ei assignatae receperit, c. 9. n. 34.

Euictionem nemo praestat quando diuisio facta fuit per testatorem, c. 9. n. 35.

Euictionis damnum commune est inter fratres, vel socios, qui ad diuisionem venerunt, c. 9. n. 30.

Excommunicatione finitur societas, cap. 6. n. 21.

Exercitio continuo artificium dicitur suscipere incrementum, c. 10. n. 22.

Expensis, & periculo cuius deduci debent de loco, ad locum libri, pro illis exhibendis in reddenda ratione, c. 7. n. 21.

Expensis in magnis, liber rationum non probat, secus in modicis, c. 7. n. 34.

Expensae veniunt in actione pro socio etiam durante societate, cap. 12. n. 28.

Expensae factae a socio imputantur societati, c. 8. n. 1.

Expensae pro Doctoratu, & militia vnus ex filijs sociorum omnium bonorum, de communi fieri debent, c. 8. n. 6.

I N D E X

Expensæ factæ pro emendis libris fratri,
 vel confocio omnium bonorum, qui est
 in studio communes esse debent, cap. 8.
 n. 9.
Expensæ quas pater fecit occasione studij,
 Doctoratus, nuptiarum, militia, vnus
 ex filijs, non conferuntur, c. 8. n. 13.
Expensæ si fecerit pater occasione digni-
 tatis vnus filij, alter tantumdem de
 communibus bonis deducere non po-
 test tempore diuisionis, c. 8. n. 14.
Expensæ quas frater ob honorem suum
 post mortem patris fecit, an imputen-
 tur in partem suam, cap. 8. num. 15. 16.
 & 17.
Expensæ solutæ à socio propter delictum
 sibi soli imputantur, c. 8. n. 43.
Expensæ fiunt de communi pro imple-
 mento voti vnus ex socijs omnium bo-
 norum, c. 8. n. 44.
Expensæ erit communis quando lucrum
 est commune, c. 8. n. 46.
Expensæ propter delictum factæ à socio,
 imputantur societati, si lucrum ex deli-
 cto factum societati fuerit communi-
 catum, c. 8. n. 50.
Expensæ maioris factæ ab altero fratrum,
 an habeatur ratio in diuisione, capite 8.
 n. 56.
Expensæ pro doctoratu filij vnus ex socijs
 omnium bonorum soluuntur de parte
 tantum socij, id est patris Doctoris, c. 8.
 n. 59.
Expensæ factæ in nuptijs vxoris post mor-
 tem patris, per alterum ex fratribus, qui
 socij non sint omnium bonorum, de
 communi solui non debent, c. 8. n. 61.
Expensæ modicas non repetit socius sin-
 gularis, & frater vna simpliciter viuens
 cum fratre, quia eas donare videtur, ca.
 8. n. 64.
Expensæ etiam modicas minor repetere
 potest, quia minor donare non potest, c.
 8. n. 65.
Expensæ factæ à patre pro emendis vesti-
 bus vxori vnus ex filijs, tempore diui-
 sionis imputantur in partem illius si ve-
 stes pretiosæ sint, secus si viles, cap. 8.
 n. 66.
Expensæ extra rem societatis factæ de cõ-
 munibus bonis soluendæ non sunt, c. 8.
 n. 67.
Expensæ medicæ factæ extra rem societa-
 tis, & solutæ ab altero an repetantur, c.
 8. n. 68.
Expensæ quas socius singularis domi suæ
 necessario fecisset, an de communi de-
 ducantur, c. 8. n. 77 & 78.
Expensæ non recuperat socius, qui suo
 proprio nomiae expendit, c. 8. n. 81.
Expensæ factæ vltra bursam non repetun-
 tur, c. 8. n. 82.
Expensæ necessarias facere tenetur Colo-
 nus partiaris, pro recolligendis fru-
 ctibus, secus si ad perpetuam vtilitatem
 fiunt, c. 8. n. 85.
Expensæ proprijs, an Colonus teneatur
 deferre fructus ad domum Domini, c.
 8. n. 89. & 90.
Expensæ & damna in societate animalium
 sunt communes, c. 9. n. 11.
Expensæ factæ pro infirmitate socij an de
 communi fiant, c. 8. n. 19. & 20.
Expensæ communibus refici debet paries
 communis, c. 18. n. 30.
Expensæ an debeant esse communes si cle-
 ricus habitat cum fratre laico, c. 8. n. 21.
 22. & 23.
Expensæ pro alendo vxorem, & filios so-
 ciorum omnium bonorum de commu-
 ni fiunt, c. 8. n. 24.
Expensæ factæ pro alimento familiæ com-
 munis, non repetuntur, quia in dubio
 præsumuntur donata, c. 8. n. 25.
Expensæ quas institor fecit in honorem so-
 ciorum, & mercatorum imputantur so-
 cietati, c. 8. n. 27.
Expensæ repetit socius singularis quas fe-
 cit occasione societatis, c. 8. n. 28.
Expensæ communibus operari debet so-
 cius ponens operas in societate, cap. 8.
 n. 29.
Expensarum partem factarum in refectio-
 ne parietis communis si non soluit so-
 cius infra quatuor menses, dominium
 illius acquiritur socio reficienti, cap. 8.
 n. 31.
Expensæ corpori societati imputantur si
 ille necessariae sunt, c. 8. n. 32.
Expensæ quando dicantur necessariæ, c. 8.
 n. 32. 79. & 80.
Expensæ quas fecit socius in medicos dum
 pro societate iter facit, de communi
 soluuntur, cap. 8. n. 33.

Expensæ

I N D E X

Expensæ necessarias repetit à minore fra-
 ter maior quas in paterna domo facit
 post mortem Patris, c. 8. n. 34.
Expensæ mercales erunt communes, licet
 necessariae non sint, cap. 8. num. 35.
Expensæ pro colendis possessionibus cõ-
 munibus, communes inter fratres &
 socios esse debent, cap. 8. n. 36.
Expensæ de communi soluuntur si occa-
 sione rerum communium factæ fue-
 runt, cap. 8. 37.
Expensæ factæ pro implemento voti non
 imputantur corpori societati, cap. 8.
 num. 38.
Expoliatus si fuerit mercibus vecturalis à
 latronibus, vel ab hostibus, damnum
 est solius mercatoris, c. 9. n. 20.
Expresse qui non poterit consentire, nec
 poterit tacite consentire, c. 2. n. 52.
Expresius siue sit consensus, siue tacitus
 obligationem parit, cap. 5. n. 31.

F

Facta & verba animum declarant, c. 1.
 num. 15.
Factis & verbis declaratur consensus, c. 2.
 num. 8.
Facto vnus ex socijs confocij non obli-
 gatur, c. 5. n. 1.
Factum hominis qui promisit de facto
 fluminis non tenetur, cap. 9. n. 48.
Facto alterius socij an socius obligetur
 quando artem simul & promiscue exer-
 cent, cap. 5. n. 16. & 17.
Facto confocij nõ obligatur socius quan-
 do debitum contractum non fuit ratio-
 ne societatis, cap. 5. num. 21.
Facto alterius non obligatur socius quan-
 do probatum non fuit debitum verum
 esse in vtilitatem communem, cap. 5.
 n. 22.
Facto confocij nõ obligatur socius si pro-
 testatus fuerit ne contraheret, cap. 5.
 num. 23.
Factor si non sit soluendo, & alter ex socijs
 partem suam à factore exegerit, tenetur
 iste socius reddere rationem exactoris,
 & restituere medietatem illius quod
 exegerit, c. 7. n. 19.
Facto institoris socij insoluidum tenentur,
 cap. 5. num. 25.

Facto assumpti socius erga confocium te-
 netur, c. 5. n. 27.
Facto confocij insoluidum obligatur quã-
 do de tacita eorum voluntate apparet,
 cap. 5. n. 29.
Facto alterius tenetur confocius, quando
 rem communem alijs inuitis potest a-
 lienare, cap. 5. n. 34.
Famulum infidelẽ qui elegit ad res com-
 munes alportandas, in culpa leui esse
 dicitur, cap. 4. n. 19.
Familia tota quicquid acquirit in commu-
 ni retinetur, cap. 8. num. 26.
Fauore publico introducta pacto partium
 remitti non possunt, cap. 7. n. 29.
Fœminæ ligonizantes simul cum masculis
 admittuntur ad lucrum laboritij,
 c. 11. num. 31.
Feudum quod frater qui non sit socius
 omnium bonorum emit, an communi-
 cetur inter fratres, c. 10. n. 79 & 80.
Fides non datur perfunctorijs scripturis,
 c. 7. num. 31.
Filij sociorum omnium bonorum de com-
 muni ali debent, cap. 8. num. 24.
Filius & Pater societatem inter se nõ con-
 trahunt, licet lucra communicent, c. 2.
 num. 55.
Filius acquirit Patri quicquid acquirit,
 cap. 10. n. 23.
Filius si lucrum facit laborando in re Pa-
 tris, puta agrum ligonizando, illud di-
 uidit cum Patre, cap. 10. n. 52.
Filius præsumitur negociari cum pecunia
 Patris quando contrarium non appa-
 ret, c. 10. num. 45.
Filius si negociatur nomine Patris, & cum
 pecunia patris, lucrum totum profec-
 titium censetur, & totum patri acqui-
 ritur, c. 10. num. 46.
Filius aliquid acquirens cum propria pe-
 cunia sibi ipsi acquirit non patri, licet
 nomine Patris negociaretur, cap. 10.
 num. 48.
Filius permissu patris percipiens fructus
 bonorum hereditariorum non compellitur
 in diuisione illos conferre, cap. 9.
 num. 37.
Finitur societas morte ita vt nec pacto
 fieri possit quod ad hæredes transeat,
 c. 6. num. 25.
Finita societate si socius post lögum tem-
 pus

I N D E X.

pus suum capitale non deduxerit societatem renouasse censetur. cap. 6. numero 34.
 Finitur societas renouatione. c. 6. nu. 39.
 Finitur societas renouatione, etiam socio inuito. cap. 6. num. 40.
 Finitur societas renouatione non solum expressa, sed etiam tacita. cap. 6. numero 48.
 Finita societate reddi debet ratio administrationis. cap. 7. num. 2.
 Finita societate actio pro socio competit. cap. 12. num. 22.
 Finita licet non sit societas dari potest actio pro socio adimplendam & perficiendam societatem. c. 12. nu. 23.
 Finita societate damnum erit commune si alter sociorum reemit merces sciente consocio, & non contradicente. cap. 9. num. 10.
 Finitur societas finito negotio cuius causa contracta fuit. cap. 6. num. 4.
 Finitur societas finito tempore si ad tempus contracta fuit. cap. 6. num. 5.
 Finitur societas extincto, vel amisso capitali in quo contracta fuit. c. 6. n. 9.
 Finitur societas facta cessione bonorum per alterum ex socijs, c. 6. n. 12.
 Finitur societas per alienationem, cap. 6. n. 13.
 Finitur societas publicatione bonorum, c. 6. n. 14.
 Finitur societas morte vnus ex socijs, c. 6. n. 15.
 Finitur societas morte vnus, etiam inter socios superstites, nisi aliter cautum fuerit, c. 6. n. 16.
 Finitur societas etiam morte civili, veluti per deportationem, &c. c. 6. n. 17.
 Finitur societas per ingressum religionis, c. 6. n. 18.
 Finitur societas excommunicatione, ca. 6. n. 21.
 Finitur societas morte, itaut nec ad haeredes transeat, c. 6. n. 23.
 Finitur contractus, qui est inter Colonum, & dominum, omnibus casibus quibus societas finitur, c. 6. n. 24.
 Fluminis vi res communis si damnificetur, damnum est commune. c. 9. n. 46.
 Fluminis factum praestare non debet, qui factum hominis promissit, c. 9. n. 48.
 Foliarias, qui ostendit loco libri rationum non satisfacit. c. 7. n. 30.
 Frater bona communia fratrum administrans tenetur administrationis reddere rationem, c. 7. n. 7.
 Frater non debet conueniri in solidum, sed solum in quantum facere potest, ca. 12. n. 18.
 Frater tantumdem de communibus bonis deducere non potest tempore diuisionis, si pater occasione dignitatis alterius fratris expenderit, c. 8. n. 14.
 Frater qui post mortem patris expensas fecit ob proprium honorem, an eas in partem suam imputare debeat, c. 8. n. 15. 16. & 17.
 Frater maior repetit a minore expensas necessarias quas in paterna domo post mortem patris facit, c. 8. n. 34.
 Frater patiens filiam fratris de bonis communibus dotari, secundum Cottam. videtur hoc facere animo repetendi, c. 8. n. 58.
 Frater emens libros pro eius filio de communi pecunia sumptum computat in suam partem, c. 8. n. 60.
 Frater qui socius non sit omnium bonorum de proprio solui debet expensas factas in nuptijs vxoris post mortem patris, c. 8. n. 61.
 Frater an de communi deducat debita contracta sui honoris gratia, cap. 8. nu. 62. & 63.
 Frater vna simpliciter viuens cum fratre modicas expensas non repetit, quia eas donare videtur, c. 8. n. 64.
 Frater minor modicam etiam impensam repetere potest, quia minor donare non potest, c. 8. n. 65.
 Frater quibus casibus repetere non possit tempore diuisionis condemnationem solutam a patre pro alio fratre, & quando hoc possit in legitimam illius computari, c. 9. n. 101.
 Frater lucra non communicat quando probaretur eum esse artificem, cap. 10. n. 21.
 Frater nihil acquirit fratri absenti, nisi pro eo expresse acceptet actum, capite 10. n. 77.
 Frater debet naturaliter procurare comodum fratris, c. 11. n. 3.
Frater.

I N D E X.

Frater socialiter viuens cum fratre, & habens filios laboratores, an maiorem partem lucri habeat, & an diuisio fieri debeat in capita, cap. 11. num. 27. 28. & 30.
 Fratemitatis vinculum habet societas, c. 11. n. 2.
 Frater si damnum in bonis paternis viuo patre dederit, tempore diuisionis non imputat in suam partem, c. 9. n. 36.
 Frater dotans filiam fratris donare praesumitur, c. 8. n. 5.
 Frater, vel socius omnium bonorum, si libros emerit in studio expensae communes esse debent, c. 8. n. 9.
 Frater non confert libros quos illi pater emit, c. 8. n. 11.
 Fratres quando plures sunt, & vnus eorum separatim lucra ponit, alij vero agros laborant, quomodo facienda sit diuisio, c. 11. n. 61.
 Fratres, & socij omnium bonorum, qui clam emunt possessionem, tacite videtur renunciare societati, c. 11. n. 66.
 Fratres, & socij omnium bonorum si clam emant possessionem quomodo inter se diuidant, c. 11. n. 66.
 Fratres simul simpliciter viuentes societatem vitae contrahere dicuntur, c. 11. n. 11.
 Fratres tacite intelliguntur societatem contrahere in eo, in quo vnus intercedit, c. 2. n. 18.
 Fratres tacite non dicuntur contrahere societatem ex sola rerum communione, sed requiritur vt actus sociales inter se exercent, c. 2. n. 21.
 Fratres lucra separatim ponentes contrahere societatem non intelliguntur, ca. 2. n. 39.
 Fratres socij non dicuntur, si vnus eorum tantum lucra communicat, c. 2. n. 40.
 Fratres societatem contraxisse an censentur quando vnus non communicat licet alius communicet, & simul habitent, c. 2. n. 48. & 49.
 Fratres simul viuentes, nullam tamen negotiationem habentes, an inter eos contracta societas intelligatur, c. 2. num. 50. & 51.
 Fratres viuente eorum patre societatem contrahere non dicuntur, capite 2. numero 53.
 Fratres nec de bonis aduentitijs possunt societatem contrahere sine consensu patris, c. 2. n. 54.
 Fratres etiam prohibiti diuidere hereditatem, possunt diuidere impunè quando vnus eorum est rixosus, vel molestus, c. 6. n. 58.
 Fratres in diuisione an rationem habeant maioris impensae ab altero eorum factae, c. 8. n. 56.
 Fratres socialiter viuentes, res emptas aequaliter diuidere debent in capita, c. 11. n. 22.
 Fratres quomodo diuidere debeant mortuo patre, quando alter eorum lucrabatur, alter vero non item, c. 11. n. 27.
 Fratres etiam si non sint socij, an communicent inter se lucrum cum pecunia patris eo viuente quaesitum, c. 10. num. 40. 41. vsque ad n. 52.
 Fratres communicant inter se post mortem patris, lucrum profectitium patri acquisitum, c. 10. n. 47.
 Fratres si socij sunt omnium bonorum, omnia lucra vndecumque, & qualitercumque quaesita debent communicare, sicut omnia damna vndecumque, & qualitercumque prouenientia capite 8. n. 2.
 Fratres soluunt de communi debitum, quod vnus eorum occasione studij licite contraxit, c. 8. n. 12.
 Fratres non conferunt expensas, quas pro vno eorum fecit pater occasione studij, Doctoratus, nuptiarum, & militiae, c. 8. n. 13.
 Fraude societatis, renunciari societati non potest, c. 6. n. 66.
 Fraus praestatur in contractu societatis, c. 4. n. 4.
 Fraus dolo inest, c. 4. n. 5.
 Fraus omnis est dolus non e contra, cap. 4. n. 6.
 Fraudem, qui commisit, totum sentire debet damnum, c. 9. n. 63.
 Fraudem praestat socius, capite 9. numero 65.
 Fraus venit in actione pro socio etiam durante societate, c. 12. n. 27.
 Fructus vt vberior percipiatur societas contrahitur, c. 7. n. 1.
 Fructus fundi non communicantur, nec etiam

I N D E X.

etiam pro parte dominica, quando vnus ex fratribus partem suam seminare non vult, nec colere, sed eos præcipuos habet, qui fecit totum colere, vel seminare, c. 10. n. 71.

Fructus animalium in foccida communicari non debent pastoribus, quando eis datur salarium à domino, c. 10. n. 62.

Fructus pars, quæ mulieri competit propter laboritium factum compensari debet cum alimentis receptis, quando ipsa operas obsequiales non præstitit, c. 11. n. 33.

Fructus percepti è re conducta quomodo diuidantur, c. 11. n. 36.

Fructus rerum communium quomodo diuidantur, c. 11. n. 37.

Fructus vaccarum in foccida diuiduntur æqualiter, & vaccæ remanent præcipuè Domino, c. 11. n. 53.

Fructus fundi cum Colono diuiduntur, & fundus remanet Domino, c. 11. n. 54.

Fructuum diuisio qualiter facienda sit quâdo plures sunt socij, vel fratres, quorum vnus separatim ponit lucra, alij vero agros laborant, c. 11. n. 61.

Fructus bonorum aduentitiorum si pater permittit filium percipere, vsumfructum, qui ad eum spectat tacitè donare videtur, c. 10. n. 35.

Fructus non dicuntur, qui dantur Colono pro operibus, c. 8. n. 88.

Fructus an teneatur deferre Colonus ad damnum domini proprij expensis, c. 8. n. 89. & 90.

Fructus bonorum hereditariorum percipiens filius permisso patris, illos tempore diuisionis non confert cum fratribus, c. 9. n. 37.

Fructus veniunt in actione pro socio non finita societate, c. 12. n. 28.

Fuga, quæ causaria dicitur nullam culpæ suspicionem inducit, c. 9. n. 82.

Furtum commissum creditur culpa socij si rem tam negligenter custodiuerit, vt furti potuerit, c. 4. n. 11.

Furti actione proposita in societate, actio pro socio tollitur, & è contra, cap. 12. n. 12.

Furtum factum à fratre post mortem patris in rebus communibus imputatur in partem furantis, c. 9. n. 40.

Fur res furata iure restituere tenetur, vel si non extet rerum furatarum estimatio- nem, c. 9. n. 41.

Furtum domesticum an punibile sit, ca. 9. n. 42. & 43.

Furtum propriè etiam dicitur, quod in re communi fit, c. 9. n. 44.

Fur in dolo semper dicitur esse, capite 9. num. 45.

G

Gabellarum societas morte non finitur, sed transit ad hæredes, capite 6. numero 28.

Gabellam fraudans socius perdit partem suam tantum, Bertach. tract. de gabell. par. 9.

Gabellarum societas an ad hæredes hæredis transeat, c. 6. n. 29.

Gemmae inuenta in litore maris communicari debent inter socios omnium bonorum, cap. 10. n. 111.

Gemmae, & alia ornamenta vxoris soluto matrimonio sunt viri, & eius fratribus bonorum socijs communicanda Bald. in l. cum te, C. de donat. an. nupt.

Gemmae dicuntur bona mobilia, & ideo possunt alienari sine solemnitate requisita in immobilibus, Ang. in auct. de nupt. §. & quia parum, col. 4.

H

Habitantis culpa factum incendium præsumitur, nisi contrarium probetur, c. 9. n. 25. & de qua culpa intelligatur, c. 9. n. 28.

Habitatio fratrum simul, an faciat præsumere societatem, si ambò lucra non comunicent, c. 2. n. 48. & 49.

Hæredibus defuncti lucrum quæsitum comunicatur, si vnus ex socijs moritur, c. 10. n. 67.

Hæredibus transmittit defunctus ius, quod iam nactus est in vita, sicut transmittit etiam obligationem ad damna, c. 10. n. 68.

Hæredibus consocij an socius communicare debeat lucra, quæ post mortem dicti consocij acquisiuit, c. 10. n. 69.

Hæredibus defuncti comunicatur pretium

I N D E X.

ctum per hypocrisiam, & communitatum restituitur pauperibus, cap. 10. num. 106.

I

Iactare suum nemo tenetur, c. 9. nu. 81.

Illicita lucra communicata potest socius qui eam communicauit de societate deducere si fuerit condemnatus ad illa restituenda, cap. 10. nu. 107.

Illicitum lucrum si socius percipit à socio scienter, videtur se adstringere ad restitutionem & ad poenam, cap. 10. num. 100.

Illicitum lucrum propriè lucrum appellatur, c. 10. nu. 98.

Illicitum & poenale nemo præsumitur mandasse, cap. 9. num. 113.

Imperitia vnus alteri obesse non debet, c. 10. nu. 122.

Impuberum aliqua operæ esse possunt, cap. 11. nu. 28.

Imputet sibi socius si parum diligentem socium admisit, c. 9. num. 26.

Incendium si culpa domesticorum oritur, an de illo teneatur conductor, cap. 9. nu. 27. & 28.

Incendium præsumitur culpa habitantis factum, nisi contrarium probetur, c. 9. nu. 25. & de qua culpa intelligatur, n. 28.

Incommodum ibi esse debet, vbi est commodum alicuius rei, cap. 9. num. 6.

Incommodum sentire debet qui commodum sentit, cap. 8. num. 51.

Industriales operas præstare non tenetur vxor marito, cap. 11. num. 32.

Industria & operæ qui plus ponit, plus lucri percipere debet, sicut qui maiorem ponit pecuniam, c. 11. nu. 5.

Industria & labore quicquid acquiritur aduentitium peculium censetur, cap. 10. num. 50.

Inimicus si vulnerauerit aliquè dum negociabatur pro societate, tale damnum commune non erit, cap. 9. num. 62.

Infirmi socij expensæ an de communi soluantur, c. 8. nu. 19. & 20.

Infantium nulla est opera, cap. 11. nu. 30.

Insolidum tenetur socij erga creditores si officium publicum representant, cap. 5. num. 24.

I N D E X

Insolidum tenentur socij ex facto eorum infistoris. cap. 5. num. 25.
Insolidum tenentur socij quando vnus eorum pro omnibus socijs exercet. cap. 5. num. 26.
Insolidum obligantur socij quando de tacita eorum voluntate apparet. cap. 5. num. 29.
Insolidum ad totum debitum frater non debet conueniri sed solum in quantum facere potest. c. 12. nu. 18.
Insolidum ad totum debitum non tenetur socius, sed solum in quantum facere potest. cap. 12. num. 14.
Insolidum ad totum debitum an socius conueniri possit, quando tali fauori a iure pro se introducto expressè renunciarer. c. 12. num. 19.
Insolidum ad totum debitum poterit socius aliquibus casibus conueniri. c. 12. nu. 20.
Insolidum ad totum debitum socius propter mendacium conuenitur. cap. 12. num. 21.
Infistoris facto, socij insolidum tenentur. c. 5. nu. 25.
Infistoris expensæ factæ in honorem sociorum, & mercatorum imputantur societati. cap. 8. nu. 27.
Intempestiuè renunciatur societati, dum non expedit renunciari. cap. 6. num. 52.
Intempestiuè si socius renunciat societati, diuisio æqualis esse non debet. c. 11. num. 63.
Intempestiuè si fuerit renunciatum societati datur actio pro socio ad interesse, etiam ante finitum tempus societatis. cap. vlt. nu. 24.
Interpellatione cessante, mora cessat. c. 9. nu. 87.
Interpellatio necessaria est ad hoc vt quis promittens in mora constituatur. cap. 9. num. 67.
Interpellatio non est necessaria ad hoc vt promittens constituatur in mora, quando in promissorie interuenit iuramentum. cap. 9. num. 68.
Interpellatio necessaria non est ad constituendum in mora promittentem, quando promissio est faciendi non dandi. c. 9. nu. 69.

Interpellatio. Aduertentia authoris circa interpellationem. c. 9. nu. 71.
Interpellatio necessaria est in promissione dandi ad hoc vt quis ad interesse teneatur ex mora. c. 9. nu. 72.
Introducta publico fauore pacto partium remitti non possunt. cap. 7. num. 29.
Inuitis socijs, scholaris alium loco sui ponere in camera non potest. cap. 3. n. 10.
Potest tamen ducere in domum communem amicum suum socio inuito. Bar. Ang. Alex. & alij. in l. si stipulatus fuero. De verb. oblig. fallit si ducere vellet inimicum socio. Alex. ibid. & Cep. in tract. de seru. vrb. iij. de usu. Itē fallit si ducere vellet concubinam. Bal. in l. si conuenierit. ff. pro soc. Item si ducere vellet meretrices. gl. in l. non aliter verb. honestè. ff. de usu. & hab.
Inuitus nemo manere cogitur in communiōne. c. 6. nu. 41.
Inuito socio quis potest vti re communi ad usum destinatum. c. 10. nu. 65.
Inuentum casu vel fortuna per vnum socium, an communicetur si societas fuerit occasio illius lucri. cap. 10. nu. 110. & 111.
Inuentum in itinere communicatur socio itineris. cap. 10. num. 113.
Iudex nō potest esse qui est scholaris contra scholarem. cap. 3. num. 13.
Nec Canonicos contra Canonicum. Bertach. reper. par. 5. verb. socius non potest ver. 6.
Iudex quid prouidere debet in reddenda ratione. cap. 7. nu. 27.
Iudex siue condemnet, siue sacerdos iubeat, solui debet lucrum quæsitum ex maleficio. cap. 9. nu. 98.
Iudex ex arbitrio suo iudicare potest an acquisitum a fratre, acquisitum de bonis paternis censendum sit. cap. 10. num. 19.
Iudex si in iudicio diuisionem inter fratres fecerit, an frater euictionem alteri præstare debeat. cap. 9. nu. 32. & nu. 33.
Iura loquentia de socijs adaptantur ad scholares. c. 3. nu. 12.
Iura quæ contra assumptum habet, licet cedat socius, tenetur tamen erga consocium de facto assumpti. c. 3. nu. 20.
Iura quæ contra assumptum habet assumptus.

I N D E X

mens licet non cedatur consocio, tamen conueniri ipse assumptus poterit in subsidium, si assumens erit non soluendo. cap. 3. nu. 21.
Iuramento firmari non potest pactum quod societas semper duret. cap. 6. n. 3.
Iuramento sociorum fieri potest vt societas ad heredes transeat. c. 6. num. 30.
Iuramento in litem desertur socio ad interesse si confectus non fuerit rationum liber. cap. 7. num. 25.
Iuramento creditur in rebus leuibus inspecta personæ qualitate. cap. 7. nu. 33.
Iuramentum quando interuenit in promissione, necessaria non est interpellatio ad hoc vt promittens in mora constituatur. c. 9. num. 68.
Ius quod defunctus iam nactus est in vita, transmittitur ad heredes, sicut transmittitur etiam obligatio ad damna. cap. 10. num. 68.
Iter non consuetum socius si facit cum mercibus, periculum commune non erit. cap. 9. num. 77.
Iter periculosum si socius facit, damnum proprium illius erit. cap. 9. num. 83.
Iter periculosum faciens in culpa est. c. 9. num. 84.
Itineris locum solitum si socius non seruat metu hostium damnum erit commune. cap. 9. num. 80.
Itineris socius quicquid inuenit in itinere, socio communicare tenetur. cap. 10. num. 113.

L

Labor, & pecunia diuisionem recipiunt. cap. 10. num. 53.
Labor non debet defraudari, nec esse vacuus a mercede. cap. 10. num. 53.
Latro si animalia surripuerit dum Pastor ea tenebat in pascuis tempore insolito, damnum solum erit Pastoris. cap. 9. num. 73. & quid si tempore consueto. cap. 9. num. 75. & 76.
Latrones si vi abstulerint animalia dum Pastor vel socius in pascuis tempore consueto illa detinebat, damnum erit commune. cap. 9. num. 16.
Latrones si mercibus vecturalem expoliauerint, damnum est solius mercatoris. cap. 9. num. 30.

Legare socius potest vel vendere rem emptam, antequam actione pro socio conueniatur, vt eam communicet. cap. 10. num. 96.
Legati titulo quæsitæ non communicantur inter socios, qui non sunt socij omnium bonorum. c. 10. num. 72.
Leonina societas dicitur quando damna & luca non communicantur. cap. 9. num. 8.
Lex non habet pro legitimo, consensum pupilli. cap. 2. num. 57.
Liber rationum non probat in magnis expensis secus in modicis. cap. 7. num. 34.
Liber rationum an possit pro parte tantum acceptari. c. 7. nu. 35.
Libellus quomodo formetur in actione pro socio. cap. 12. nu. 32.
Libri rationum cuius expensis & periculo deducuntur de loco ad locum pro eis exhibendis. cap. 7. num. 21.
Libri rationum loco, qui foliaris ostendit non satisfaciunt. c. 7. nu. 30.
Libri quos Pater emit vni ex filijs, post mortem Patris non veniunt in collatione. cap. 8. num. 11.
Libri empti per vnum ex fratribus vel socijs omnium bonorum pro eius filio de communi pecunia computantur in partem socij. cap. 8. num. 60.
Libro rationum non confectio desertur iuramentum in litem socio ad interesse. cap. 7. num. 25.
Librorum expensæ quas frater, vel consocius omnium bonorum fecit in studio, communes esse debent. c. 8. nu. 9.
Librum rationum conficere debet socius, sicut quilibet alius administrator. c. 7. num. 20.
Librum rationum exhibere debet socius in reddenda ratione. cap. 7. num. 21.
Ligna non potest pauper scindere, ex nemoribus vniuersitatis in tanta quantitate quantum potest diues. c. 6. nu. 45.
Lites parit communiō. cap. 6. num. 28.
Locatio, vel venditio, vel mutuum censetur in animalibus, quando dantur sine animo societatis contrahendæ. c. 1. n. 14.
Locatio inter colonum & dominum societas appellatur. c. 2. num. 16.
Locatio quæ fit inter locatorem & conductorem ad partem fructuum, dicitur potius